

Kapitola 1

*Posluchárna Ligy mravnosti, Londýn
Čtvrtek 13. června 1833*

Papá z toho nebude mít radost, blesklo hlavou Cas- sandře, když vstávala ze sedadla.

Jenomže se to udělat muselo a Společnost Androme- da si za svou mluvčí zvolila právě ji. Její otec byl vliv- ným členem Dolní sněmovny, kde pan Titus Owsley zjevně získával pro svůj nedomyšlený návrh zákona větší podporu, než by si zasloužil. Jiné ženy možná přehlížel, ale ignorovat dceru lorda deGriffitha si pro- stě nemůže dovolit.

Owsley byl jedním z mladších členů, pohledný, uhlažený a, podle jejího otce, ctižádostivější, než na- značovala jeho údajná skromnost. Parlamentní štedrá zásoba pokrytců nikdy nevyschla.

Oblékla se tak, aby na sebe nijak zvlášť neupozor- ňovala. Skromný klobouček usazený na jejích tma- vě rudých vlasech nezdobily žádné květiny ani péra. Její světle levandulové šaty nekráslily žádné přehrsle volánků a kanýrků. Vlastně byla oblečená tak, jak se bojovníkům za morálku, jako byl Owsley, líbilo. Bě- hem jeho přednášky tiše seděla a poslouchala. Jeho řeč

dávala docela smysl a byla pronesena vcelku vášnivě, ovšem jako většina příslušníků vyšší třídy netušil o obyčejných lidech zhola nic.

S jako vždy klidným výrazem pronesla: „Pane Owsleyi, v posledních týdnech se v londýnském tisku objevily jisté články o vašem návrhu zákona o dodržování nedělního klidu. Spolu s mnoha dalšími jsem trpělivě čekala na vaši reakci. Jelikož pravidla a zásady nedělního klidu byly základem vaší dnešní přednášky, věřím, že nyní odpovíte na otázky kritiků.“

Zmateně se na ni zachmuřil. „Kritiků? Nejsem si jist, o jakém tisku to mluvíte, slečno Pomfretová.“

O tom velice pochybovala, nicméně hrála spolu s ním.

„Mluvím o tomto.“ Mávla výstřížkem, který pořídila z posledního vydání *Figara v Londýně*, satirických novin s radikálními sklony.

Ačkoliv už si ta slova pamatovala nazpaměť, sklopila pohled a četla:

„Předložení návrhu zákona panem Titusem Owsleym, v němž se za účelem lepšího dodržování nedělního klidu musejí chudí vzdát jistých nezbytností nutných k životu, aniž by byli bohatí připraveni o jakékoliv přepychové věci, je jedním z největších senátorských nesmyslů, na jaké si vzpomínáme za velice dlouhou dobu.““

Kolem ní se ozvalo lapání po dechu a hihňání. Z galerie následoval výbuch mužského smíchu. Upírala pohled dál na výstřížky.

„T-to n-ne-“,“ koktal.

„Požaduje, aby se na den Páně nepracovalo,““ pokračovala ve čtení, „kromě činností, jež mohou být nezbytné pro fungování společnosti. V sídlech lze dále vařit a pořádat honosné večeře, ale nutné pokrmy nesmí být obstarány v jídelnách. Soukromé kočáry mo-